

2026. október 7. – Szerda

Történt egyszer, hogy Jézus éppen befejezte imádságát. Ekkor egyik tanítványa arra kérte: „Uram, taníts meg minket imádkozni, mint ahogy János is tanította imádkozni tanítványait.” Jézus erre így szólt hozzájuk: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk! Szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk minden ellenünk vétőnek. És ne vígy minket kísértésbe.”

Lk 11,1-4

Elmélkedés:

A tanítványok nem azt kérik Jézustól, hogy tanítsa meg őket gyógyítani, prédikálni vagy csodákat tenni, pedig láttak tőle rendkívüli dolgokat. Egyetlen dolgot kérnek: „Taníts meg minket imádkozni!” Miért? Mert látják, hogy Jézus erejének forrása az imádság, mégpedig nem a szavak, hanem az a kapcsolat, ami az Atyával összeköti őt.

Jézus nem egy hosszú, ünnepélyes, nehézkes szöveget mond nekik, hanem néhány mondatot. Egyszerűt, lényegre törőt. A Miatyánk minden szavával nem egy távoli Istent szólítunk meg, hanem azt, akit Atyánknak tekinthetünk.

Sokan azt hiszik, hogy az imádkozás egy szép szöveg elmondása. De valójában lelki találkozás Istennel, olykor szavakkal, máskor sóhaj, hallgatás, figyelem formájában. Az ima nem teljesítmény, hanem nyitottság Isten felé. Nem a szöveg hosszán múlik az értéke, hanem hogy jelen vagyok-e benne.

Modern világunkban az imádság gyakran kiszorul a napirendből. Pedig ima nélkül lelkileg kiszáradunk, mint egy növény víz nélkül. Nem azért imádkozunk, hogy Istent informáljuk aktuális élethelyzetünkről vagy gondjainkról, hanem hogy ne felejtjük el, kik vagyunk, és kire bízhatjuk magunkat.

Az imádság életforma. Imádkozni olyan, mint lélegezni: természetes, egyszerű, nélkülözhetetlen tevékenység. Lépünk be az ima világába!

© Horváth István Sándor

Imádság:

Urunk, Jézus Krisztus! Taníts minket imádkozni! Ne csak szavakat adj ajkunkra, hanem élő kapcsolatot veled! Taníts meg bízni, kérni, hálát adni, csendben figyelni akaratodra! Tedd életformánkká a Miatyánk minden szavát, hogy ne megszokásból, hanem bizalomból mondjuk! Add, hogy az imádság ne feladat legyen, hanem otthon, ahol veled találkozunk, megpihenünk, és újra elindulunk!